

ہست این فتنہ عجیب و غریب

کتاب موس و کربہ

میرزا ناصر شاہ
پنجمین سال

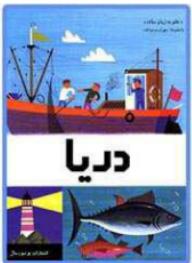

موس و کربہ
میرزا ناصر شاہ

از نشریات کتابفروشی ادبیہ

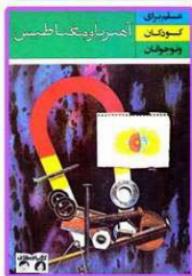
یادگار عجیب و غریب

خرچنگ ۵ پنجه فلاپس

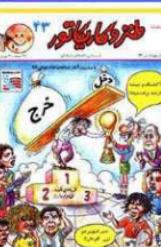
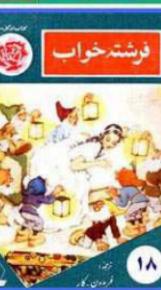
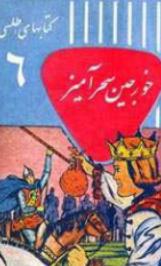
پنجه

و «اورسولا»

کتابی که دانلود کرده اید توسط اعضا
انجمن شهرخاطرات برای استفاده شما
بطور مجانی تهیه و آماده شده است.

shahrekhaterat.forumotion.com

کتاب
موسش و کربله
اڑطبع
عیدزاده
از نشریات کتابفروشی ادبیه
تهران خیابان صحراء
قیمت مقطعی یارل
۱۳۴۲ آبانماه

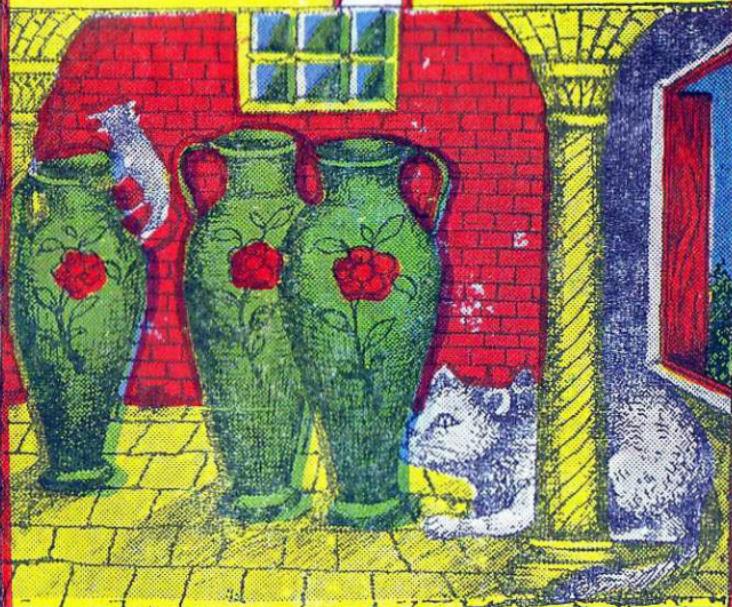
اگر داری تو عقل و دانش و هوش
بیایش نو خدیث گر به و موش
که در معنای آن حیران می‌لی
بخواهم من برایت داستانی

ای حسره و مند عاقل و دانا
قصه موش و گربه برخوانا
قصه موش و گربه منظوم
از قصای فلات کی کر به
شکش طبل و سینه اش جویسی
شیردم و بلنگت چنگان

از غریوش بوقت غزیدن
سر هر شفه چون نهادی پای
رودزی اند را شر انجانید

ببر در زده شد برا سانا
شیر ازو می شدی گریزنا
از برای شکار مو شانا

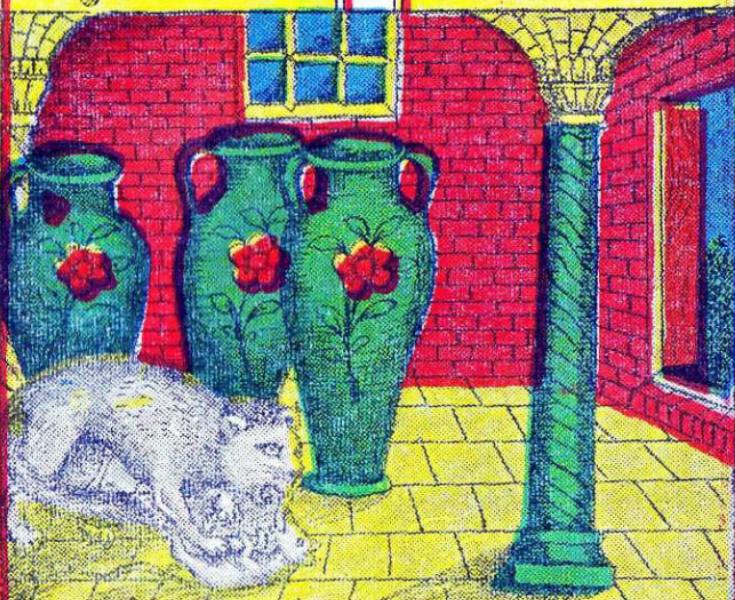
د پس ختم می نمود کمین
نا گمان مُوشکی زدیواری
سر خم برخفا دومی نوشید
کفت کو گرد به تا سرش بکنم

هیچو دزدی که در بیابان
جست بر خم می خرو شانا
مست شد هیچو شیر غرما
پوستش پر کنم ز کاما

گرُبَه در پیش من پیک شاه
گرُبَه این را شنید و می زرد
ناگهان جست و موش ابرگفت

ک شود رو برو بسید از
چنگ و دندان زدی بسویان
چون پیشگی شکار کو همان

موش نهشت آله من غلام توام
ست بودم اگر گنجی خوردم
گرُبَه گفت دروغ گسترکوی
می شنیدم هر آنچه یافته
(۴۶) ار وا دین سلما

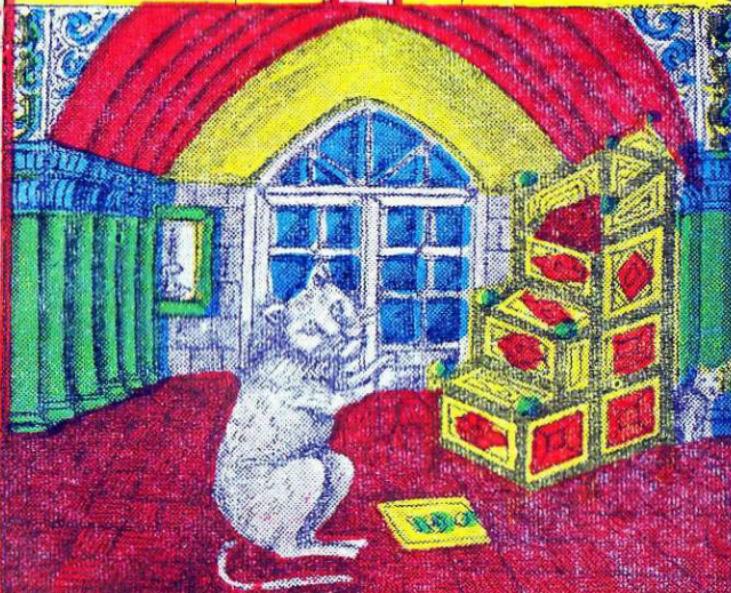

گوی آن موش را بکش و بخورد
دست و رور ابشت و مسح کشید
بارا هم که تو به کرد ممن

سوی مسجد شدی خسرا
و زدمی خواند همچو ملا
ند زرم موش را بدزدرا

من نصدق دهم و من نان
تابعه‌تی کرکش کریانا
زود برداین خبر پوشان
زاده و عابد و مسلمان

هر این خون ناچت ای خلاق
آنقدر لابه کرد وزاری کرد
موشکی بود در پس منبر
مرشدگانی که گربه تائش شد (۵)

و ز نمازو نش از و افغان
ب هم ک شتند شاد و خذان
ه ب رکی ک د حند او و هقان

ب و د در مسجد آن س ت و و خ صل
این خ بر جون ر سید ر موشان
ه ب هست موش گزندیه ج ر ب شتند

ه ب رکی ت خ ف سه های آلوان
و آند گر ب زه های ب ریان
و آند گر یک طبق ز خرمان
و آند گر ما ست با کره و نمانا

(۶)

د رک ف شتند ب هر گر ب ز هم
آن یکی شش شه سه را ب دست
آن یکی ط شکی پر از کشم
آن یکی طرفی از پنیر ب دست

افشنه آب لیمو عانه
با سلام و درود و احسان
کای فرامی رهست همچنان

آن کی خواجه پاپلو بر سر
نژد گرد به شدن دامونشان
عرض کردند با هزار ادب

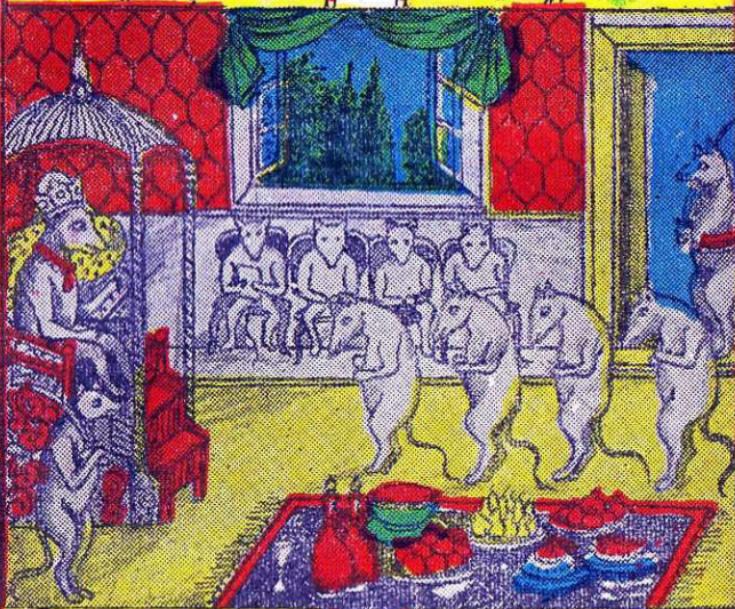

کرده ایم ماقبل فرمان
رزقلم فی الشماء حفت ن
رزقلم امروز شد فراوان
از برای رضای رحمان

لایت خدمت تو پنکشی
گرد چون موسکان بید بخوا
من گرسنه بسی بسر بردم
روزه بردم بروزهای گرد

روزیش میشود فسرا وانا
قدمی چند امی رفیانا
تیشان همچو بید لرزانا

هر که کار خند اکنده بیقین
بعد از آن گفت پیش فرماید
موشکان جمله پیش مریختند

چون مبارز بر زمینه از
بیریکی کد خند او ایخانا
یک بد من از چوشیر غرانا
زو و بردند حسره بوسانا

ناگهان گرد به جست بر بو شان
پیخ موش کزیده را بگرفت
دو بدین چنگ و دو بدین چنگ
آن دو موسی و گر که جان بر ز

(A)

خاکستان بر سرها ای جوانان
کر ببه با چشگانها و دندانها
شد بباس همچه سیاهان

کچه بنشسته اید ای موشان
پنج موش رئیس امبارید
موشگان را از این مصیبت و غم

ای دریف ریس موشان
پیرویم پا خفت سلطان
از ستمهای خیل کریان
وید از دور حسیل موشان (۹)

خاک بر سرخنان نمی نفستند
بعد از آن متفق شدند که ما
با بشه عرضحال خویش کنیم
شاه موشان نشته بود خفت

بهمه یکبار گردنش تعظیم
گردد به کرده است طلسم برای
سالی یکداز میگرفت از

کای تو شا هاشمی بدرو
ای شهنه اولم بقرا با
حال حرصش شده فراوا

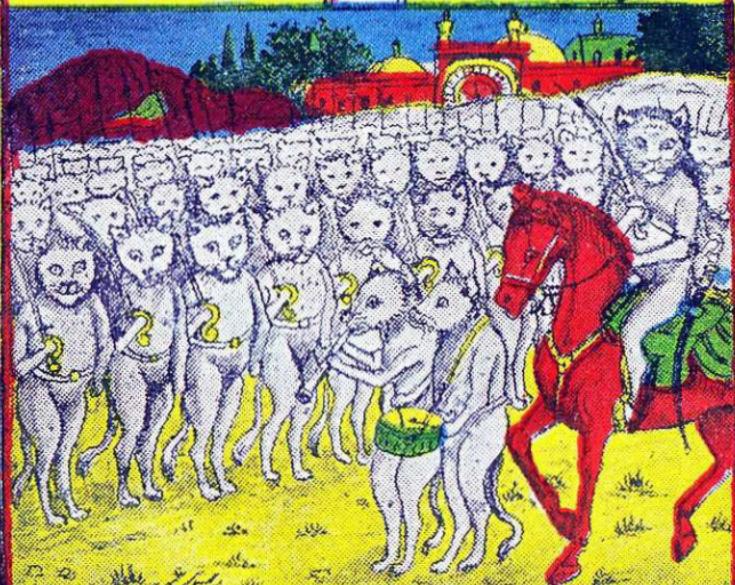

این زمان پنج پنج سیمه
در دل چون بشاد خود گفته
من تلافی بگردد خواهش کرد
بعد یک هفتاه شکری آراست

چون شده تائی و سلامان
شاه فخر مودکانی عزیزان
که شود داستان بدوران
پیصد و سی هشتار نوشان

بهه با نیزه ها و تیر و چکان
فوجها می سپاده از کمیو
چونکه جمع آورتی شکر شد

بهه با سیفها می بُرتان
سیفها در میانه جولان
از خراسان و رشت و گیلان

بُوشمند و دلیر و فطنا
زود گری به بشهر کرمان
یا که آمده باش جنگان
موشکی بود اینجی زفتدم

زلم زرگان بکر به حالی کرد
خبر آور دادم برای شما
پاپرو پاچنست و رخدست

که منم اینجی زشان
عزم جنگ کروه شاه موشان
یا که آناده باش جنگان

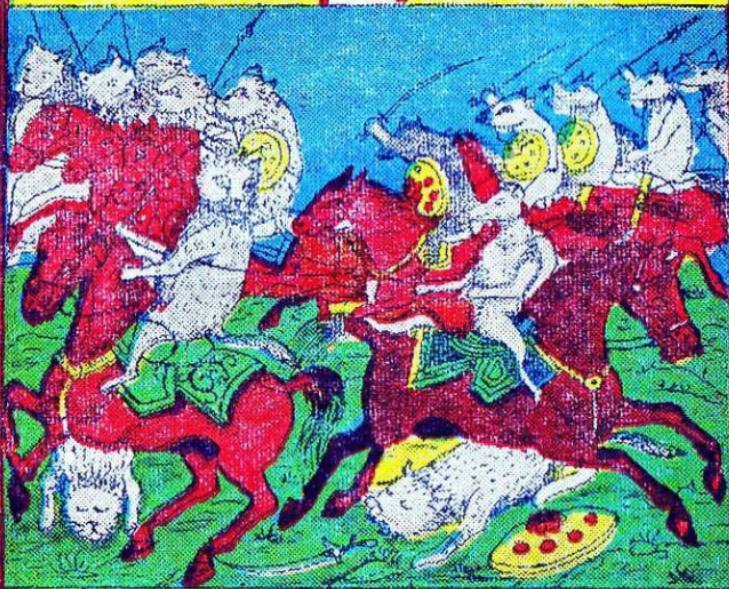

من نسایم برون زرگان
شگر معطنی زگران
از صفاها ن ویزوکرمان
داؤ فشم بسوی میدان

در په کفتا کشاده که حوزه
لیکن اندر خف تدارک کرد
کرده های برآق شیر شکا
شگر گر به چون مهمت شد (۱۲)

لشکر موستحصه از راد کویر
در بینا بان فارس ببردوسیا
چنگ مغلوب پردش دران اوی

لشکر کز به از کشتانا
رزم دادند چون دلیران
بر طرف راسته ختنان

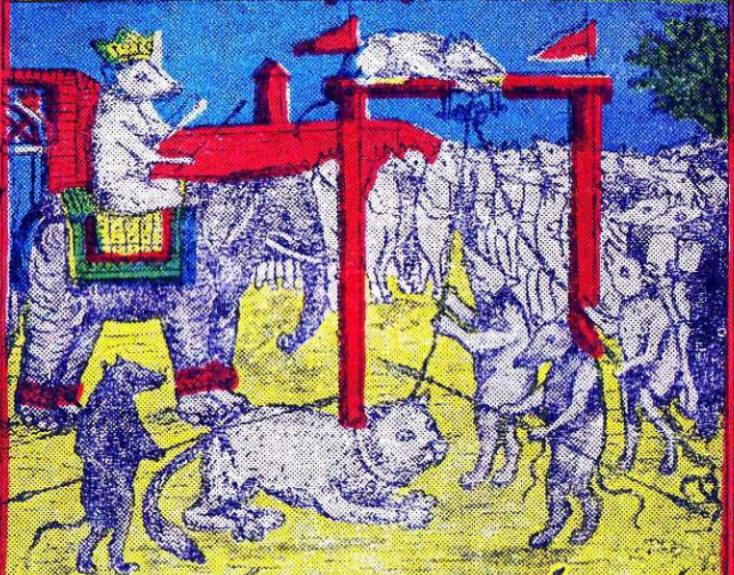

القدر موش و گرمه کشته شد
جمله سخت کرد گرد په خوشیر
موشکی اسب کرد په اپی کرد
الله الله فتا در موشان (۱۳)

که نیامد حساس آسانا
بعد از آن زو بقلی موشان
گردید شد سرگون زیشان
که بکیرید په سلوانان

مُوشگان طبل شاد یانه زوند
شاه موشان بشد بفیل سو
کر به را هر دو دست بسته بزم

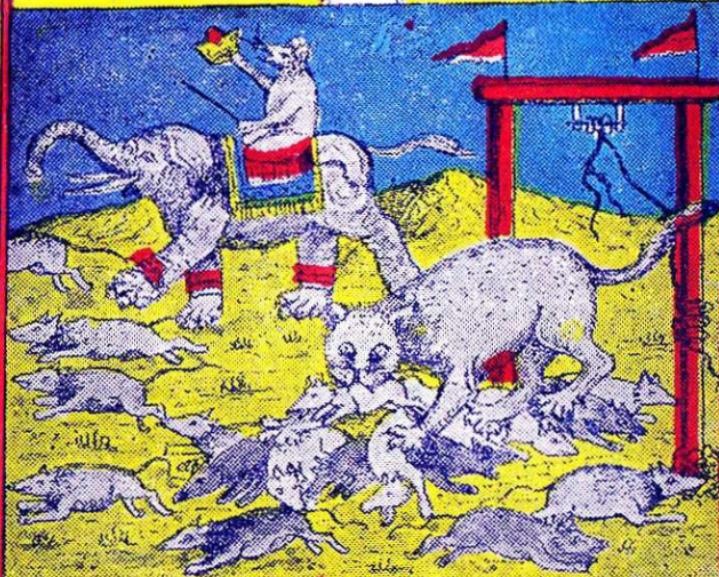
بهر فتح و نظر فراوانا
شگر از پیش و پس خروشنا
با کلاف و طناب و رسما

شاه گفت آیدار او زند
این سک رو ساه نادانا
غیرش شد چو دیکت جوشان
کر به چون دید شاه موشان
آن ریمان بمندا
تچو شیری نشت بر زانو
آن ریمان بمندا
موشگان را گرفت و زدنز مین (۱۴) کردند مذی بخاک یکسان

شکر از گیل طرف فرار می شد
از میان رفت فیل و فیل سوار
بست این قصه همیشه غریب

شاه از گیل جهت گریزان
مخزن و تخت و تاج و ایوان
یاد کار عبید ز کانا

جان من پند کیر از این قصه (۱۵) که شوی در زمان شاد و از
اینکه بزر غرض از موش و کربه برخواند
مدعا خفسم کن پسه جان

لیکب

١٢ ريال